

Si proprio filio suo non peperit deus: si pro nobis omnibus tradidit illum. quod non saluti erimus ab ira propter ipsum. Qui enim dicit talentem non est despiciendum quatenus dicit denarium. et qui pro nobis dedit filium: credendum non negabit eternum brauium.

Sed rationabiliter quæritur. si pro dedit nobis filium in redemptionem: an pro possit dicitur redemptor noster. Et videtur quod sic. quia illud est redimere cuius est proprium dare: si pro dedit unigenitum suum pro salute generis humani. sicut in auctore permittit. et iob. 42. Sic deus dilexit mundum ut filium suum unigenitum daret. propter igitur nos redemit. potest dicitur redemptor noster. Contra apostolus. 11. de filio dicit. Redemisti nos deus in sanguine tuo. Rursus bonauentura. di. xix. 11. super magnum. quod opus redemptionis dupliciter potest alicui attribui. aut sicut precipua auctori. aut sicut ex consequenti. Si pro modo sic non solum dicitur filio: sed pro et spiritu sancto. cuius in diuinitate sunt opera trinitatis ad extra. Si secundo modo: sic solum conuenit filio secundum humanam naturam. quia secundum hanc solum passus est. Et hoc est quod magis in littera dicitur. Redemptor aliqui pro et filio dicitur: sed hoc propter usum potestatis. non propter exhibitorum uulnitas. Nam secundum potestatem simul et obediencie usum: filius proprie redemptor dicitur. Et paulo post concludit. Et igitur redemptor in quantum deus potestatis usum. in quantum homo humilitatis effectum. Per hoc patet quod dicitur est ad arguendum in contrarium. Ex his potest elici doctrina. quod in nulla bona operatione siue laudis: siue gratiarum actionis quod facimus deo: personam sequi debemus per nosmetipsos intellectu. Sed sicut tota trinitas effectiue nostram salutem operata est in diuinitate: tota trinitate laudare et glorificare tenemur et ei gratias agere. Iohannes in fine cantus liber psalmi in trinitate gratias agamus dicendo. Gloria patri et filio et spiritu sancto 2^a feria secunda post palmas.

Ante sex dies

Antesexte venit in bethaniam. iob. xij. **A**ntesexte. i. celi dicitur nullum uolentem perpetuum esse potest. quod ostendit in celi in motu naturali et uolentio. Nam ut dicitur naturalis motus in principio debilis: sed in fine fortior. motus autem uolentis e contrario se habet quod in principio fortis est: sed in fine debilis. et in principio redigitur. Sicut patet: si quis uolentem laudat sursum contra naturam suam iaciat: qui primo fortiter impulsus motu fortiter habet. sed uolentio in tantum debilitatur quod ultra moueri non possit

tunc motu naturali et proprio deorsum eadem re: primo debilitatur et quanto plus terre appropinquat: tanto motus eius fortior erit. Sic etiam est in humanis operationibus. Operatio namque bonis uolentia ad quam quis contra uoluntatem cogitur et necessitat. de die in die remittit. et in principio studiosa ostenditur: diu tamen non permanet. sed quod uoluntate libere operatur: quasi naturalis operatio magis ac magis delectatur et perseveratur et terminatur. Iohannes dicit de consecratione di. v. Quicquid necessitate sit cito soluit. quod uoluntate arripit perseverat. Ex quo notare debemus quod hi qui ex timore. scilicet. uultu uel necessitate bona faciunt. et si merentur. minus tamen quam hi qui libere et ex amore faciunt. quia ex regula iuris. Qui ex timore facit preceptum. aliter quam debeat facit. et ideo ita non facit. ex de re. iij. qui ex timore. Coacta enim seruina non placet deo 2^a. Ad oppositum saluator noster ex uoluntate patris celestis quem secundum magnum sen. di. xvij. eadem est in patre et filio in bethaniam ueniens bonis perditur redimere. ut redemptio operum mere uoluntariis ostenderet et nulla uolentia coactum. Primum in infantia modicum pietatis motum fecit qui pro amara in redemptionis sanguinem in circumfusione fundendo. deinde fortius uerba dura et duriora. uerba sustinendo. tandem quoniam in fine moriendo totum per se uoluerit uix tempus ordinatum a patre debuit. et ut fortissime manifestaret se uoluntate oblatum. si quod uolentem latens et morientem fugiens. sed quod leo adax uenatoribus impus perueniens locum planum apertum obtinuit uenit. scilicet. bethaniam. 10 die euangelizata. Quod ante sex dies 2^a. **Q**uoniam an quilibet miles sine timore ardua aggreditur dies propter salutem reipublice. sic qui pugnat sub periculo mortis pro comitate. sunt uirtuosi. 2^a ut uiuoli laudandi. Et uidetur quod sic. quia tales exercet actus fortitudinis. qui est una de quatuor uirtutibus cardinalibus. In oppositum quodam non pugnat zelo iusticie sed uolentia. Sed qui talis pugnat peccant igitur dico secundum sanctum iohannem. in 1^a feria secunda. quod quidam quoniam actus exteriore uirtutis faciunt ex alia causa quam ex uirtute. qui ideo solum similitudine dicuntur fortes. qui exercet actus fortitudinis propter uirtutem. Sicut etiam homo deperit dicitur similitudine homo et in non est homo. Et hoc fit tripliciter. Primum cum quis aggreditur difficultata et terribilia ubi mors imminet. eo tamen ignorante. quia si sciret forte mortem imminere magis fugeret timore mortis quam aggredere. Sic multus accidit qui in aggressu belli quasi

inexpertis terribiliter occurrentium vident letantur et iustitiam. s. dñi iustos sentunt trahuntur. et si possunt fugiunt. Sicut accidit semel dñi qd daz exptus in aggressu mlm timerz. et alijs ridētib? traheret: ipse densus ob h ab alijs questus quare tristis esset: rñdit. vos ride? tis et gaudens qñ mortē nō timētes: nec picula belli scientes. qz fugere pponitis. ego autē belli picula cōsiderās qñ exptus ptime sco. qz p iustitia hodie mori ppono. Hoc etiā em dñi hō bone spei aggredit ad picula vni? cēda. puta cū exptus est sepe picula euasisse si em talis nō haberet spem neq? euadendi. bonū cōmūe vel iustitiā nō celaret q? amo re iustitie se morti expōderet. hī etiam nō exer cent virtutem fortitudis. qñq? hoc etiā acci dit. ppter sciaz et arē qñdā. sic cōtigit milib? q? ppter puā amoz et vstitū exercitū hī repūret pericula belli gna: existimātes se p suā aem posse defendi. Sicut dicit vege? ti? de re militari. Nemo facere metuit qd se bñ didicisse cōfidit. Scdo mō exercet qz ac tum fortitudis sine virtute ppter impulsuz passidōis trahit vel ire quā vult repellere. s. valde piculosum ē et viciosuz. Tertio ppter electōem nō qdcm debui finis: s. alicui? co modi ipa? acqredī. puta honoris | volupta tis | iucit | vel alicuius incomodi vitadi. pu ta improperij | iustitij | afflictōis | diffamie et hī mōi. Qui em ppter hoc militat et ardua aggredit peccat. xxij. q. i. qd culpa. Et si occidit periculose mouē. Volēs igr virtuo? se bellare et actū fortitudis exercere dz volū? tatem s. az tuen ne retrahat a bono rōnis. p pter rōnē mali corpis. s. sumiter bonā rōnis teneat. cōtra qd dñi q? malū etiā cōtra mouē. **B** S? qñtur cū spūalib? nō conueniat ar mis militanb? pugnare nec sanguinem fun dere vt patet. xxij. q. viij. clerici. Carent er? go tales virtute fortitudis 2c. Dicēdum q? non. qz lz eos nō cōueniat armis militanb? pugnare nec sanguinē fundere. decet iñ eos armis spūalib? vt sunt lacrimę et orōnes cō tra spūales aduersarios ifudare. iuē pceptū magri militie dicentis militibus suis. epb. vi. Induite vos armatura dci: vt possitis sta re aduersus insidias dyaboli. Unde beatus grego. vij. moral. Iustoz fortitudo est car? nem vincere ppijs voluptatib? cōtraire. de lectatōem pnis vite extingere. Et qz illo sa ero tpe plus ac forū impugnamur ab ad?

uersarijs. et impedinur ne bona faciā? q? alio tpe. Ideo iustus et cert? debemus cu? studere et armis virtutū pugnare. **Q**uan? iñ nūc ad expositōz euāgelij sciēdū q? sic be n. ppositū fuit qliter rex celoz a deuotus rece pius fuit magno honore. sic hodie bñ quō pie recepi? est. et tractat? a suis deuotis sin? cero amore. Et scdm hoc tria notantur. **P**rimo canatiua xpi receptio. In principio ante sex dies.

Scdo deuota mente veneratio. ibi. Maria. Tertio murruratiua iude detractō. ibi. Di cit ergo vnus.

Quantum ad pri

mum est sciendum q? iherus ascendens de bieriebo venit betbaniam vt miraculū pre? tacū memorie hōim magis cōmēdaret. ve nit ergo ante sex dies pasche. i. sabbato an? te die palmarū in betbania ad cenandum in domo symonis leprosi quē prius curauit a lepra. Et qz forte symō attingebat marthe in aliquo et iō martha vt amica et nota misra bat et lazarus frater ei? etiā fuit vn? de disc? cūbentib?: vt et hoc veritas miraculi ma? gis oñderet eius suscitātōis loqbat et epu? labat. **M**oral? ē notandū q? iter alia signa amoris. magnū signū ē picano mēse. qz videm? q? inimici simul nec comedūt nec bibāt. in signū hui? habem? iob. iij. q? mu lier samaritana noluit cū xpo bibere. Et pro? tuc samaritana erat iudeoz inimica. Et ideo qñ xps potuz petij a samaritana dixit. quō? tu ar videns sis a me bibere possis. qz sum? mulier samaritana. Non em couiuntur iu? det samaritans. sic etiā xpian? ppter odiū iu deoz et eoz maliciā et obstinatōez cum eis nec comedere nec bibere debēt. imo eos vt manifestos inimicos xpi et xpianoz vitare debent. q? cū eis nullā familiaritatē habeāt nec comedēdo nec bibēdo. vt dicit. xxvij. q. i. ofis. Querit glo. quare loquimur cum eis cū nec comedam? nec bibam? cū eis. Rcd? dicitur ad boeratio. qz maior familiaritas est in cibo sumendo q? in colloquio. et facilius decipitur quis inter epulas. Nā herodes in ter epulas decipius est propter eius iustitiā duz amputare fecit caput iobānis baptiste. xxij. q. iij. vnusquisqz. **M** Ad pposituz cum maior amicus deuote persone non sit xpo qui seruēu colloquio et occulta inspi?

ratione eam cōsolatur dī. **A**udi filia et vide et inclina aurē tuā. q. di. filia mea. i. in spiratōe et p̄dicatōe mea mibi genita. audi mī? et vide deū ip̄m p̄ fidē quē viderūt iudei p̄ caritē. **A**udi p̄betas q̄ meā in carnatiōem p̄dicatōem. et vide impletas. et inclina aurē tuā vt būlter audias et me ad cor suscipiās. apoc. iij. **E**go sto ad ostiū et pulso. si q̄s audierit vocē meā et aperuerit mibi ianuāz introibo ad illū et cenabo cū illo. et ip̄e me cum. q. di. **E**go sto q̄si patris ad ingressum ad ostiū. i. ad cordis habitaculū et pulso p̄ p̄dicatōis verbū. **S**i q̄s audierit vocē meā recipiēdo p̄dicatōem. et aguerit mibi ianuā per verā fidē credēdo. introibo ad illū p̄ grē spūalia in fusiōem. et cenabo cū illo p̄ cuius dōm sanctificatōem. et ip̄e me cū per iocū dicitatē p̄scie. per angmētū grē et ip̄e future glorie. **A**d hūc igr̄ sincerissimū amicū anicē recipiendū ad pulsatiōem eius. statim sine mōsa persona deuota debet ancillas tres. scilz fidem mittere vt ianuam cordis aperiat. **S**pem sustinere vt cenam et locū disponat. **C**antatem dirigere vt fercula apponar. **N**ā primo fides amico et spōso aic. l. xpo ianuā cordis apit. s. f. des caritate formata. **N**ā postq̄ xps p̄ verbūz hortatōis p̄dicatōis ad cordis ianuā pulsar. fides q̄ bitat in intellectu q̄i in prima pte cordis. pulsantē atēdit q̄s ē. quē cū summū ens et summūz vni eē cognoscēs p̄fētū apit et būlter et reuerēter suscipit. dū cēdo eā ad sedam portā cordis. scz volūtatē. vbi caritas custodit. vocās caritātē. di. apit mibi soror mea. cant. v. **Q**ue cū xpm prospexerit et summū bonū et summū dlectabile iudicauerit. statū cor apit. di. **I**ngredēr bñdicte. cur foris stas domū p̄paui. gen. xxij. **C**aritas igr̄ spōsum cito p̄cedēs. dñam suā. s. aīaz amore spōli lāguidaz iocūd salutat et exultat. d. **D**ñā carissima ecce spōsus venit exite obuiā ei. q̄ cū lāguida et debil̄ sit nec p̄p̄ia virtute valēs surgerē: hortat̄ ceteras ācillas. s. virtutē] castitatē] būlter et patiētā 2c. di. adiuro vos vt ānunciens dilecto meo. qz amore lāgueo. cant. ij. q̄ statū accedit. eā tactu benignitatis tangit et sanat. d. ci. surge et vade. qz fides iuāte saluā feci. math. ix. et luc. viij. **E**cce q̄ bona et potēs ē fides nra valēs sola aīaz omare. et eā xpo spōso inseparabiliter copulare. quare d̄z bebre. xi. **S**ine fide impossibile

est deo placere. **Q**uis em̄ dubitat morales p̄hos multas v̄tutes būisse. s. t̄pantiā castitatem] volūtatē paup̄tatē 2c. nō tñ xpm habent. qz fide caruerūt. **N**onne plēs iudei et pagani deū amāt. magnis holocaustis honorāt in multis. v̄tutū exercitijs xp̄ianis p̄valent. s. qz fidē nō būnt labores amittūt. et vitā eternā nō possidebūt. **P**ecem sola est fecunda filia dei. viuaqz plem pro creans sine qua oēs alie v̄tutes steriles sunt. et abortiua. pducūt abacu. ij. **I**ust⁹ meus ex fide viuit. et viu⁹ cū n̄ picat alien⁹. s. a fide extra. de regu. 2. trāf. l3. in fi. et de pe. di. i. 6. **I**tē vt xps. vñ qñ fara vxor abrahē sterl̄ fuit et abrahā plē a dño peteret. et p̄missit sibi dñs qz velle multiplicare semē suū sic stellas celi. qd abrahā credidit. iō dñs vt ei p̄missit fecit. **Q**uare d̄z gen. xv. **C**redidit abrahā deo et reputatū est ei ad iusticiam. **E**t ygo gloriōsa xpm p̄ fidē p̄cepit et pepit. dū em̄ angelus gabriel diceret. **E**cce cōcipies i vtero 2 panes filiū. **A**ddidit fidē et p̄sensuz et ido statim p̄cepit. **Q**uare beata elizabet spūsancto repleta. beatā v̄ginē a fide spāl̄ p̄mēdauit. d. **B**eata q̄ credidisti qm̄ p̄ficiēt in te 2c. lu. i. p3 igr̄ q̄ vtilis et potēs ē fides caritate formata. sicut fides nra eē d̄z als̄ inutilis et infuctuosa quo ad vitā eternā iudicatur. nec bñs eā min⁹ q̄ pagan⁹ vel iudeus nō baptisatus dānat. imo piculosus et grau⁹.

¶ **S**z circa p̄dicta occurrunt duo dubia mouēda. **P**rimo in̄ illud vbi dicitur fidē esse in intellectu et portā suā xpo p̄rio ap̄re. **Q**uero an fides ordine nature p̄cedat caritatem. **E**t videtur q̄ n̄. nā caritas est forma fidei. s. fm̄ amicitū. ij. meth. c. vlti. forma prior est materia. s. caritas prior ē fide. **C**ōtra apl̄s. i. cor. ij. **F**undamentū aliud nemo p̄t pone re p̄ter illud qd positū est qd ē xps̄ ihs. glo. id est fides ihs: s. fundamentū p̄cedit totū illud qd ē i edificio. s. fides p̄cedit spem. q̄ ē in edificio spūali sicut panes. et caritatem q̄ est sicut tectū. **R**ñdet nch. in. iij. sup magim̄ sen. d. xxij. qz possum⁹ loqui de fide in q̄ntum informis. aut in q̄ntum caritate formata. loquendo de fide informi. **D**ico qz fides prior ordine nature est caritate iij via generationis qua imp̄fectuz p̄cedit perfectum. **C**ū em̄ caritas sit in affectu nō fertur in syū obiectū: nisi primo fuerit per intellectū sibi ostensum. que ostensio est per fidem. quia

nulla virtus intellectualis existens infra fa-
 cultatē nature attingit ad cognitiōem dei. sub
 illa speciali rōne qua est obiectū beatitudinis
 pfecte sub qua rōne ē caritatis obiectū. Lo-
 quendo autē de fide formata sic dico q̄ ordi-
 ne nature caritas ē prior fide. q̄ formatio fi-
 dei ē p caritatem. vñ cum fidei formatio pri-
 or sit ordine nature q̄ fides formata. q̄ fm
 p̄m. v. meib. **A**ccidēs ē prius toto. vt mu-
 sicū hēmic multico. sequitur q̄ caritas prior
 sit ordine nature q̄ fides formata. sicut perfe-
 ctio matere prior est ordine nature q̄ materi-
 em esse pfectā. **A**d argumentū contrariū di-
 co q̄ forma dī prior esse materia ordine perfe-
 ctionis. qm̄ forma est pfectior per essentiaz
 materia autē perficitur per participatōez forme
 in via autē originis ē eōuerso. **S**ed
 cūdo q̄ro an pro illo prior pro quo fides ca-
 ritatē precedit fides prius dicatur virtus et
 meritoria vite eterne. **E**t videtur q̄ sic. nam
 ille habitus per quē spūaliter viuunt est vir-
 tus. s̄ vt dī abacuc. ij. **I**ustus ex fide sua vi-
 uit. **D**ico fm̄ n̄cb. q̄ p illo prior fides non
 est vñ p̄prie dicta. q̄ cū sit informis nō at-
 tingit ad plenā rōnez virtutis q̄ est hūem p
 ficere. et actū eius. et ip̄m in vltimū finē de-
 bito mō referre. qd̄ fidei informi nō puenit
Perfectū cū actū credendi nō elicit. **C**rede-
 re cū actus intellectus ad impium volū-
 tatis. qm̄ autē ē vnus actus ē a duobus mō-
 toriū. ad hoc vt sit pfectū optet vnūq̄ mo-
 toriū esse pfectū. volūtas autē sine caritate
 nō est pfecta. et tō actū credendi elicit ab in-
 tellectu p fidē nō formatam caritate. nō pōt
 esse actus pfectū. q̄ informis etiā cū adiu-
 torio volūtatīs. actū suū referre nō pōt in fi-
 nem debitu mō debito. **A**d hoc cū vt volū-
 tas mō debito aliquē actū referat in finē vl-
 timū: optet q̄ sit ad ip̄m p caritatē ordiata.
 summū cū bonū qd̄ est vltimus finis: obie-
 ctū est ipsius caritatis. s̄ fm̄ qd̄ virtus large
 accipit. s̄ pro quo cūq̄ habuit determinante
 potentiam ad aliquē actum respectu obiecti
 debuit. **S**ic fides illa informis pōt dici vir-
 tus. credere cū qd̄ ē volūtatē assentire sum-
 me veritati propter se actus est respectu de-
 bito obiecti. **A**d auctoritatem ē dicēdū q̄ lo-
 quit de fide caritate formata. **S**ed
 debet deuota p̄sentia x̄po eburnā mittere se-
 dam an allem. s̄ spem. vt eum reuēter su-
 scipiat. locum ei genā disponat. nam postq̄

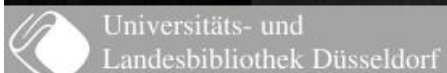
ebustus dulcis hospes anime: per fidem et
 caritatem cenaculū cordis est introductus
 q̄ iaz hō sumiter omnia dicta x̄pi credit vera
 et vt bona et optima adimplere desiderat. vl-
 tra hoc spare d̄z q̄ q̄quid p̄pter x̄pm faciat
 totū p̄mio inestimabili retribuetur. **S**ic ani-
 ma per spem x̄pm reuēter suscipit: q̄si retri-
 butōre humiliter inclinando. dī. **O** dñe sal-
 uum me fac. o dñe bene p̄sperare. benedicet
 qui venis in nomine dñi. s̄ hic ben̄ dī iaco.
 ij. **H**omo igit per spem volens pedes x̄pi la-
 uare instar magdalene cōsiderat tūc qd̄ ante
 igressum hui⁹ hospitis p̄petrauit. q̄ p pecca-
 ta hūc hospitem amantissimū turpiter repu-
 lit et exclusit. q̄ participatōe omnū bonoz
 et inestimabili p̄mio se p̄uauit. et q̄ se an-
 geloz misterio. ecclesie suffragio. beatorū pa-
 trocinio. et celesti b̄ramo indignū fecit. **A**-
 tra hec cōsiderat q̄ peccando se fecit hostem
 dei. exulem omnīs boni. mancipium dya-
 boli. latronem mūdi. heredem inferi. qui-
 bus cōsideratis prupit in cordis dolore. et
 in lacrimaz effusione: quib⁹ tūc lacrimis ca-
 ritate calefactis: incipit rigare pedes ihu la-
 uare et tergere. post hoc an cilla hec domnā
 admonet. q̄ si certam expectatōem imprecia-
 bilis boni habere desiderat q̄ de cōmissis ei
 ommissis contra deum satisficiat. **T**unc ani-
 ma admōitōem sp̄i opa pietatis paupibus
 incipit impendere. nudos vestire. cōfūtes
 et sitientes reficere. mēfaz nulli indigētū ne-
 gare: sic hospiti x̄po mensam parat. et eū ci-
 bis et potibus satiat. dicēte x̄po mat̄. xv.
Quicqd̄ vni ex fratrib⁹ meis minimis feci-
 stis mihi fecistis. **S**ed ex his verbis no-
 tabile habetur documentū. s̄ q̄ nullus debz
 spare nec expectare eternā beatitudinē possi-
 dere. qui nō hic bonis opibus insisit qui-
 bus merez de cōgnō beatitudo. **S**icut beu-
 plures sunt qui nunq̄ vel raro bona faciūt:
 s̄ semp mala. et tamen vitam eternā posside-
 re p̄fidūt. **D**e quib⁹ sapiēs. iij. vana est spes
 illoz et labores sine fructu. **E**t puer. x. **E**x-
 peccatio iustoꝝ letitia. spes iustioꝝ penbit.
 quare maḡ sen. iij. describens spem dicit q̄
 spes est cerna expectatio eterne beatitudinis
 veniēs ex dei gratia et ex meritis precedēt
 bus. **E**t notanter dicit ex meritis precedēt
 bus. vbi cū non precedūt merita: ibi nō se-
 quitur premia. nā qui nō deseruit: nihil re-
 cipere debet. de cle. non res. conquerente.

Tertio persona deuota caritatem que est ter-
tia ancilla anime ad hoc ordiāre dicitur: ut cenā
te ihu oīa fercula sibi pparet et mistret. qz tñ
hāc amat qz nisi ipa fercula offerat: nullū ei
sapiat s̄ odiat. **Augu.** et allegatur de pe. di.
ij. **Tolle caritatē et odiū tenz.** q. d. omne op^o
odiū hz qd ex caritate mihi nō ministratur.
Debet ergo caritas christo primo offerre.
Gressibilia per sedulitatem operationis.
Aquatica per sinceritatem religionis.
Alia per suauitatez contemplationis.
Nam primū ferculū quod caritas offert xpo
dulci spōso anie sedēte hūiliter secus pedes
eius ē factū et gressibilib^o. s. cōmūibus aīa
lib^o. et significat opa cōmūia omnib^o xpīa
nis in decē pceptis tradita. qz sicut illo fer-
culo cōmūiter omīs diuites et paupes vñ-
tur. sic etiā nemo ab opib^o mādataz dei ex-
ciātur: s̄ oīa cōmūia esse debēt qui volūt
saluari dicēte xpo matib. xxx. **Si vis ad vi-
tā eternā ingredi serua mādata dei.** Cui fer-
culo affo cian debet vinū clarū et purū. s. pu-
ra intēto. s. qz illa opa pceptoz impleant filia
li timore. nō timore icruili. vñ ps. **Beatus**
vñ qz timet omīs: in mādatīs eius volēt m-
ris. **Aīa deuota instar magdalene sedens**
ad pedes ihu. i. plena affectōe ad mādataz
obseruantā collatiue qrit. mgt amāuime
possum ne ad vñā eternāz ingredi implendo
oīa mādata seclusa ancilla mea fide. mgt di-
cit qz h. qz qūqz vult salu^o cē: an oīa op^o ē
vt teneat carbōicā fidē. **Athana.** in simbo^o
lo. qro gā te magt dulcis. sunt ne abrahā
ysaac et ieriqz sancti ptes amici tui seruātes
mādata anteqz fides xpīa fuit. p te dānat
dicē. qz fidē p ipm ihuluz hūert. et me vētu-
nū crediderūt. fm mgt m. ij. sen. di. xv. c. i.
Hac collatiōe facta. caritas scdm ferculū of-
fer qd ē aq̄ticū. s. pisces. **Istud ferculū non**
ē cōc oib^o: s̄ bñ bñtib^o et notat opa patiētē
qb^o dñs bñ reficit. qz sic pisces sp mouēt in
aq̄s delectablē: sic isti pfecti quozū tñ pauca
sunt in aq̄ aduersitatis: de multis exercitijs
delectari debēt. qz de solū illos quos amat
castigat. bebrē. xij. et apoc. ij. **Huc ferculo**
sociādū ē vinū rubeū. i. mēoria passiois xpī
et abūdātis effusiois sanguis xpī rosei. vinū
em rubeū fm dyasco. i. dietis. si fuerit aq̄ tpa-
tum. est solutiū viscosi hūoris. lenitiū et
imūdicie absteriū. sic si effusio sanguinis
xpī fuerit p̄siderata. et quō d̄ laterē exiit san-

guis et aq̄. et memoriē tradita mūdāt omnē
delectatiōem peccati et lenificat omnē aduer-
sitatē et impatiētā abstergat. **Brego.** in qdā
omel. nihil adeo graue qd nō equanimiter
tolleratur si xpī passio ad memoriā reducat.
Quert utz ania sitēs fontē sapie. **O bone**
mgt possum ne sine aduersitate puenire ad
te in tuū regnū. **Rūdit** veritas infallibil^o nō.
s̄ p magnas tribulatiōes optet intrare regnū
ceioz. acu. xiiij. **Sed cur** amantissime dñe
sic diligentes te castigas. dicit vt probem
eos an me diligāt. et fideles inuenti coronā
digniorē accipiāt. **Beat^o** em q̄ suffert tēpta-
tiōem. qm̄ cu p̄batus fuerit accipiat coronā
vite 2c. iaco. i. **Tūc** caritas accedit et tertū
ferculū xpo apponit. s. alia nobilissima q̄
bus solūmō in magnis cōstitui frūitur. et
significat opa superogationis et cōsilia xpī
q̄ nō solū cōia omnib^o: sed solū dignissimis
et p̄fectis hoīb^o. **Hi** sicut alia et vltra alta
aīa alie volāt. sicut p̄mio per bñmōi con-
silia et exercitia cōsilioz altius exaltētur. ps
lxv. **Exultabunt** cornua iusti. i. merita
vl dignitates. **Cū** quo ferculo vinū aromati-
cū. s. clarū xpo ifundi dicitur. s. iubil^o cordis.
qz sicut clarū ex odorifens cōficitur specie-
bus et cor lenificat et cōfortat: sic iubilus ex
xpo et donis suis et meritis p̄ficatur: quem
bō p̄c nūmo gaudio explicare nō pōt. con-
fortat aut spm̄ et lenificat. qz sine inuicissio-
ne affect^o cordis se in deū eleuat et saltat. et
inexplicabiles cōsonātiās et melodias cau-
sat. **Hi** em affectus dulcisonātes in auribus
xpī sunt cythariste scatores et bystrides tol-
lentes eum de cōuiuio. et animam ad dex-
tā eius collocātes assunt tres ancille. qua-
rum prima. s. caritas potum offert dño. di.
Bibe domine. nā et camelis tuis. i. anima^o
bus sanctis potuz tribuam. gen. xxiiij. **Iste**
est potus eteme iocunditatis et saluus. cum
quo etiam potu animam sanctam inebuat.
et per ineparabilem vnionem ad sponsū
christum conquirendum collocat.

Secunda pars in

qua notatur 2c. **Recumbente** nāqz ibeiū cū
duapul in cena vēit magdalena 2c. **Nard^o**
ē herba odorifera. cur flores ramuscū et
radices sunt p̄ciosi ad vnguētū. et d̄ spica^o
ti. qz de p̄ciosiori materia nardi. **Sz** cur de e
fecit. dicit augu. in li. de verbis domini. qz

iudei qui venerant ad videndum lazarus
 interrogabat eum in mensa de alia vna et de
 mortis gravitate et separatis aie a corpe. ad q
 respondens dicebat. creatura viuentem no posse
 hac gravitate imagian. qz qnto maior e dile
 ctio: ratio e separatis dolor gravior. huc g dolo
 re xps consideras pfecte que statz humanus
 erat passus: anxietate tantu turbabat qz to
 to corpe sudavit. hoc cu attenderet magdale
 na credes ei nimio calore pressuz labore ur
 nens vnguentu illud refrigeratum attulit.
 et caput ei vngit. **¶** Et sic ter legit vn
 guentu ppassit ad vngedu dnm suu. **¶** Hora
 huc e notadu in hoc qz magdalena dnm ter
 vngit. qz d bnficijs a dno acceptis grulima
 fuit. na fm scilicet in li. de bnficijs. illud bnfic
 iu est tocundu qd alicui obitu venit. sic p
 gen. xxxij. i iacob. q nosces fratre suu et au
 p eu comotu. voluit euz placare. et venit ei
 obuia cu muneribz et placat e. vñ ex de ce.
 mis. cu marthe. d dno placet hor: et accipien
 do dupliet. sic nos q varijs modis peccan
 do deu p nos peccam ad uia: debemz veni
 re obuia. et mueribz corruois et doloris eu
 placare. qz puer. xxi. **¶** Nun? abscondiu exi
 git uia. et donu i sinu miugat indignatioez
 maxiaz. nun? abscondiu e dolor d pmissis
 abscondiu in corde vel copastio pximi et di
 lectio dei. donu vero in sinu e elemosina vl
 aliud op? pietatis faciu ppter deu pauperi.
¶ Illa oia deu placat. et maximā ei? indigna
 tioez mitigat. hoc ondit dilecta magdalena
 q nosces xpm delictis et peccatis suis mltu
 offendit. multis domis: no solu p rudo s
 maria cordis dilectioe et pietatis optib? ei?
 ira mitigavit et placavit. **¶** De qb? opi
 bus pietatis hodie pponit vnu de vncioe.
¶ Debem? et nos xpm de receptis bnficijs spi
 ritualiter inuigere implici nobili vnguento. s.
¶ Dolentis corruois. **¶** Benemēis ppassiois.
¶ Feruētis deuotiois. **¶** Primum vnguentum
 qd e dolēs corruo. **¶** Omnia letalia et ferētia
 vulnera sanat xpian? egrot? aie. s. oia crimi
 na mortalia. pfecti aut hoc ex verbis imun
 dis et vtilissimis. si peccatis ex voluntate ma
 la natis s recollectus in pscia qst in orio p
 pro. **¶** Uade g in oriu tue pscie p psciderioz
 et attēde qvilibz fact? es. et q imudus. vi
 les et fetidas pgregasti verbas. plicia etiā
 circūstias. quo conua deu. cōtra pximuz et
 cōtra teipm et cōtra salutē et sanctuatē aie

tue tibi nocive sunt. **¶** Radici? igr collige et
 extrabe omis simul. ita qz nec radix. i. mala
 voluntas. nec herbe. s. opa pmaneat. s. oia co
 rruo in mortaliolo cordis. et ex his succum
 male delectatiois extrabe totali: vt nihil de
 lectatiois ibi remaneat. et qntu delectat? sui
 fr: m̄ dolcas amarissime. **¶** Sicut em delecta
 tiois exien? et dolor bis herbis petoz adu
 eius. pfecti vnguentu vtilissimu oim vncra
 mortaliu curatiuū quo aia peccatrix mūdat
 et de? de inuna cōtēta. ps. l. **¶** Sacrificium
 deo spūs cōm. cor com. **¶** Na sicut vnguentu
 cōfēciū ex mirra naturali corpe? a corruptioe
 et putrefactioe pseruat. sic amar? dolor d pec
 catis aiam purgat et cōseruat ab impuritate
 peccati et a corruptioe. in cur? figura de iudub
 x. **¶** Aut iudub corpe? suuz et vngit se mirra
 optia. et olofermē iugulauit. **¶** Iudub pfitēs
 interpretat et designat aiam penitētem q cōfi
 tetur se dno fore peccatricem. illa si mirra pe
 nitētie et cōtūtois fuerit vncra: dyabolū et
 pellit et peccati interficiat. et ad nihilū redigit.
 cu hoc deo sacrificiu suauissimu facit. ecci.
 xliij. **¶** Quasi mirra electa dedi suauitatem
 odoris. **¶** **¶** Qz qntur. an pfectio sit ad
 mitēda sine amara penitētia. et ppositio vl
 ter? n̄ peccadi. **¶** Et videt qz nō. qz tal nō est
 fructifera. **¶** Vgr in. iij. di. xvij. qz cōfessio
 pficit sine vera pnia inter?. **¶** In oppositu ex
 de pe. et re. qz qdā. h̄ q cōfessio sine pposi
 to nō peccadi. lz nō sit fructifera: e m̄ admit
 tēda. **¶** Dico em q e admitēda vt attribuat
 cōfessio de peccis. nō m̄ dabit vera absolutio
 cu pnia nō sit vera. **¶** Queritur scdo an p cōri
 toem p qnto cūqz magno peto sufficiat qnta
 cūqz pua p rudo. dicit neb. in. iij. sup m̄g
 di. xvij. qz cū cōtūto deat actu penitēdi ca
 ritate formatuz et qntu cūqz modica caritas
 sufficiat ad remissioez quoru cūqz peccatoz
 mortaliū. qnta cūqz pua p rudo sufficiat p qn
 to cūqz magno peto. nō sic aut dicēdu est de
 attritioe. s. pnia nō formata. **¶** Cū ei recognat
 in spali nēcia e maior attritio de maior pec
 cato qz miore. qm̄ in penitēdo de omib? si
 mul nō sit maior displicētia in actu de vno
 qz de alio: nēcia e m̄ in bitu. vñ p qnto cūqz
 magno peto qnta cūqz pua attritio nō forma
 tur gra de lege cōi. p qua gram attritio fieret
 cōtūto. **¶** **¶** **¶** Qz qnt vix possit eē nimis
 magn? dolor in p rudo. Rndit ibidē vbi. s.
 qz in actu penitēdi duplex est dolor. **¶** Unus

essentialis penitentie. et hic est in voluntate
 rōnali qui ē qdā voluntatis displicētia: q̄si
 bi displicet peccāt. in q̄ntū ē irāgressio legis
 diuine. Et q̄ bec displicētia directa causat ex
 caritativa dei dilectōe q̄ nimis intēdi: nō pōt
 hō bec displicētia nō pōt eē nimis magna.
 Est et ali⁹ dolor nō censualis p̄nic. et hic ē
 duplex. vnus in corpe quo hō corpus suuz
 affligit p̄ peccatis suis. et hic dolor bñ possz
 esse nimis magn⁹. qz cuz tali tēpamento dz
 hō affligere corpus suū vt nō interimat sibi
 naturā. vñ ap̄lo ad ro. xij. Rōnabile sit ob
 seq̄ū v̄im. Est ali⁹ dolor interior q̄ ē passio
 appetit⁹ sensitiui. et hic est duplex. q̄nqz em̄
 causat tal ex p̄sideratione alieni⁹ amulnōis
 honestatis se glorie accidētal. p̄ peccatū si
 cut ē dolor in mulierib⁹ ex hoc q̄ amiserūt
 sui corpis integritatem. et talis dolor possit
 esse etiā nimis magn⁹. Q̄nqz causatur dire
 cte p̄ q̄ndā redūdātiā ex displicētiā volūta
 tis qua sibi displicet peccatū in q̄ntum ē le
 gis diuine irāgressio. Et sic adhuc dicūt q̄
 dam q̄ dolor possit esse nimis magnus. qz
 p̄niā virtus moral⁹ corūpi pōt per superabū
 dantiā et defectū. Alijs videtur q̄ hic dolor
 nō possit esse nimis magnus. qz si nō possit
 esse excessus in causa: nō possit eē excessus
 in effectū. Hmōi aut̄ doloris cā est supradic
 ta displicētia peccati d̄ qua cōcessum ē q̄ n̄
 pōt esse nimis magna. Unde si penitens ex
 vehemētissimo dei amore tā vehemētē do
 leret de peccato suo. q̄ ex hoc causaretur in
 appetitū sensitiuū tāvehemens dolor. q̄ cor
 periet amoniā corporis necessariat̄ ad vitā.
 nō possit dici excessiuus in genere mortis.
 nec perfectioni penitētie derogās: sed cōcor
 dans: nisi forte hominis voluntas directe et
 ex intēdiōe ferret ad p̄curādū talē passionē
 ad hoc vt ip̄e moreretur. et sic credo q̄ intel
 ligunt illi qui dicunt q̄ in dolore qui est in
 appetitū sensitiuū potest esse excessus. ¶ **Q̄**
 Secundum vnguentū qd̄ ē gemēs p̄passio
 cōficiat ex sp̄eb⁹ amaris miseris et agustijs
 proximorum. et maxime ex acerbissima xpi
 passione. Iste species colliguntur in orio san
 cte ecclesie. vbi in abundantia defectus ba
 bentur plures paupum xpianorum. hos em̄
 defec⁹ paupum quilibet per memoriā col
 ligere debet. et sigillatim ad mortanolū cor
 dis recōdere et retorq̄re. et vt inde succū cō
 passionis accipiat. et ex compassione quan

tum possibile est et substantia suffragat. de
 fec⁹ coz iubleuet. Illud vnguentū magne
 virtutis ē. nō solū sanare aīaz compatēns:
 v̄tūtiā gratiam solet p̄curare et bonū in
 bono cōfirmare. Tali vnguentō samaritan⁹
 fauciātū v̄xit. de quo luce. x. Sic etiā io
 seph ab aromathia xpm tollens de cruce in
 unxit. Sic quilibet nostrū ad primū suū de
 bet habere p̄passiōem. et cū samaritano vul
 nera defectibilitatis per sublenatōem mun
 gere. Ap̄lus. ij. coz. xi. Quis infirmatur et
 ego nō infirmor. q. d. nullus. qz omnib⁹ cō
 pauor. Hoc docet natura. nam oculus san⁹
 et clausus si intuetur infirmū etiā lacrimatur
 Bene ergo p̄funditur būana impietas quo
 rūdā diuū qui in sup̄abundantia viuūt
 nec pauperibus idigētib⁹ subueniūt. hic
 assimilatur saltibus qui iuxta fluentia plan
 tantur. et tamen semp̄ infuciosa remanēt.
 sic diuites in delicijs vidētes defectus pau
 perū nullū opus pietatis p̄ducunt. imo poti
 us destrūit et inutiliter exp̄dūt. bi assimi
 latur rusticis. Nota prius. ¶ **Q̄** Tercū v̄n
 gūcūm. s. feruens deuotio cōficiatur ex spe
 ciebus salutaris et nobilib⁹: q̄ sunt opa pie
 tatis dei: et maxie opus amare mortis xpi.
 De species quales sunt vel fuerunt: clare ostē
 dunt libri medicinales. inia euangelistaz et
 eplaz quaz opationum quedā sunt creatio
 nis. quedā cōseruatōis. quedā reformatōis
 nā si considerare velim⁹ op⁹ creatōis: imē
 sam ostēdit auctoritatē et potestatem. Dum
 em̄ deus solo verbo ex nihilo omia creauit.
 nulli dubiū q̄n cadē potestate oīa possit anti
 bilare et in nihilū redigere. oīa em̄ sunt sub
 potētia eius. sapiēt⁹ vi. Tu es dñe qui vi
 te et mortis habes potestātē. Q̄n igr̄ hō de
 uote cogitat q̄nobiliter p̄e ceteris aīalibus
 sit creatus. et donis naturalibus sit insigni
 tus. et q̄ clementer in esse nō obstan te quo
 cūqz malo vel peccato eum cōseruat iunxit
 et diligenter custodit. Ex his factis bonita
 tis q̄si speciebus digni sunt cōficiatur sub
 tilissimū et odoriferū vnguentū deo. s. qdāz
 natural⁹ icliatō filial⁹ obediētie. q̄ se tota mē
 te et spū ad bñ placita offert ad iplendū. De
 quo auctor d̄ spū et aīa prūpit i p̄sona dulci
 ter dei in vnguentis. sic dulce inq̄t tibi p̄. ē
 sp̄ d̄ te loq̄. d̄ te cogitat. te laudar. sp̄ amar.
 sp̄ gr̄as ager. meipm̄ vilipēder. sp̄ te timere.
 semper mea tibi deputare. semp̄ audue te do

ceterum. Ecce quod dulce et odoriferum vnguentum deuotiois. Quoniam autem homo considerat opus reformationis et reconciliationis quod misericorditer per dei filium a morte eterna et pena sit sine propterea meritis redemptus: sentit dominum maximum fore amicum cui tota mente et affectu se committit. et quem pro se fecit formidare: iam in caritate feruenter amare. Sic secundum nobis. anima deuota secum tacens loquitur. sicut qui amore oino inflammatur. dicit. O pro bonus | pro benignus | pro misericors es dominus. | pro amabilis | pro desiderabilis. O me felice si eum possidere contingeret. De cetero et alia magis opera de se per considerationem recollecta fuerint et in mortuano cordis per frequentem meditationem in terra ad maximum ad minimum perculdubio succus magne deuotiois extrahitur. unde christus suauiter unguitur et omnia languida ab omni languore spiritali curatur. Bem. Est vnguentum caritatis. est vnguentum deuotiois. est et vnguentum pietatis. Pannum purgatum dolo rectum faciens. secundum tepatum dolo leuians ternum sanatum morbum expellens. Istud vnguentum deuotiois designatur per vnguentum quod magdalena fuderat ex deuotione super eam put ibesu. cuius odore tota domus repleta erat sic et vnguento deuotiois tota anima in omnibus potentibus et viribus recreatur spiritali consolatione. ps. xciiij. Consolationes tue leuificauerunt animam meam.

Tertia pars scilicet

inde proditoris murmuratio. nam iudas hoc non ex pietate: sed infidelitate et auaritia dicit tenebat enim infidelitate sua et auaritia sub specie pietatis occultare. Nam secundum magnum bystro. fur erat. et qui christo et discipulis iradebatur semper decantia pie furabatur propter et filijs iudaeis. Moraliter instat iude proditoris et furs non solum in rebus publicis bene sunt falli murmuratores et detractores deuotay personay qui furantur honores et bona fama hominum. et que per eos fiunt corde sincero deturpant et ambulant ex malicia et infidelitate sua quam corde ad omnes portat volentes sic sub specie pietatis propter malicia detegere. De quo matth. viij. Accedite a falsis prophetis qui veniunt ad vos in vestimentis ouium. in interioribus autem sunt lupi rapaces. Et merito infideles lupis rapacibus assimilantur quod sicut lupus se amicum fidelem ostendit in pelle: in opere autem rapacem et mendacem. sic et iudas

infideles verbis plura ut amicum promittunt. factis autem multa mala puta furta | adulteria | homicidia et bonum committunt. hi non veretur fide de data promittere. et ad sancta dei euangelia iurare. nec cum ope adimplere. de quibus beatus ecclesiasticus dicit. et cetera. pla. ca. illud. quod si super hoc in iure commissa sunt vel committentur tanquam falsarii et periuri debent de toto capite expelli. quod prius et infamis est. et de fidei iuribus. c. puenit. Studio se igitur agendum ut ea que promittunt ope compleantur. et de pactis. quod licet. Quia turpe est aliquid contra facium propter venire. ps. qui peccatum de labijs meis non faciam imita. Infidelitas autem ut in plurimum in iudibus solet committi. scilicet

fractione promissionis.
Deceptione commissionis.
Suppletionem omissionis.
De pro ceteris. y. Displicet deo infidelis et stultus promissio. Nam quanto morbus est grauior et periculosior. tanto maiori cautela indiget et medela: sed cum infidelitas humana a principio tanquam valida et periculosa fuerit quasi nisi cautela sinceritatis et fidelitatis esset inuenta fraude et dolo nimio. dudum respublica perisset. nullus enim posset alteri commorari. et ideo ad tollendum impietatem et infidelitatem hominum et pacem et concordiam introducendum varia sunt inuenta remedia. puta si gilla instrumenta cum quibus essent boies securare. Unde dicitur ut dicit de iuro. vi. papu. d. Dominum deum tuum time et illi soli seruis. ac per nomen eius irabis. Et hoc ad ostendendum inobedientiam eius quod dicitur. et ad certitudinem boies et fundendum pro uersas. ut dicitur ad hebreos. vi. **CR** Solo. n. iuramento creditur quasi dicitur prostantia alicuius dubiatur. et desent. et cetera. si vo aliquid. Sed igitur quibus ca uere ne per timorem cauides vel promissiones veiat: sed fideliter propleat. non solum amico. sed hosti et inimico. Unde augustinus ad bonifacium. et allegat. xxij. q. i. nolit. Fides quam promittit etiam hosti seruanda est. propter quem bellum gerit. propter magis amico. Legit quod demon probasias sic vocari fuerunt nobiliter milites et pitagore disciplina. hi inter se tanquam fidelem iurauerunt aiciana et profederationem: ut cum aliter dionisi rex sicilie apud syracusas perstitutus interficeret vellet et cum ipso ab eo quo periret periret domum profectus ut ordinarent res suas: imperaret vodenfe. i. securitatem pro eius reditu tyrano dare non dubitavit. Appropinquante autem priuata die: nec illo redire vnus quisque stultitie tanquam temerarii propositore danabat. ut is de aici constantia nihil metueret pericabatur.

Eodem itaq; momento et hora a d'omifio
 cōfuta qui cū accepit fupremū. et admi-
 rans rex amboꝝ animū et fidelitatē suppli-
 cū remifit. eofq; in fup q; et ipm in focieta-
 tem amicitie. et in tertiu fodalitij qdū recipe-
 rent rogauit. **E**cce qnta fidelitas p̄promiffi-
 onis. hic em̄ non folū focū liberare venit: f̄
 feipm hofu tradidit. et poti⁹ mori voluit q̄
 cōtra fidē vivere. **S**z vere dolendū
 est. q̄ mō nulla regnat fidelitas imo oīs fal-
 fitas. **F**alfificatur figilla. infringant instru-
 mēta. p̄mittuntur p̄uirta. et in omni actōe hu-
 mana inueniuntur fallacia. q̄s em̄ hodie fidel-
 xp̄o qui p̄miffa in baptifmate feruet. q̄ vo-
 ta in neceffitate facta impleat. iux̄ exhortatō-
 nem eccl̄s. v. **S**i qd̄ vouifti dño deo ne mo-
 rens reddere. 2. **D**ifplicet em̄ deo ftulta et
 infidelis p̄miffio. multoq; meli⁹ est nō vo-
 uere q̄ nō reddere. **S**ūt multi q̄ aliqua an-
 guftia neceffitati ftatim deū et f̄ncos inuo-
 cant multa vouēt et p̄mittūt. f̄ de piculo li-
 berati: voti nec p̄miffionis recordantur. **H**i
 affimilatur lupo. de quo v̄ficator quidam
 dixit. **D**ū lupus lāguebat monach⁹ efle vo-
 lebat. dū autē cōualebat plus peior q̄ ante
 erat. **D**ū fero lāguorē: fero religiois amorē
Ubi ouid⁹ n̄narat q̄ cū laomedō rex frigu-
 veller edificare troyam. p̄hebus et nepiun⁹
 būanam induētes imaginē. pacto f̄bi auri
 modio muros ei⁹ edificauerūt. f̄ facto ope
 laomedon pacū negauit. et aurū qd̄ iura-
 uerat reddere recusauit. propter qd̄ nepiun⁹
 nus aq̄s mans vsq; ad muros vrbis addū
 cens: terrā adiacētē opuit. et agricolas fru-
 ctibus p̄ualuit. ad qd̄ p̄tan dnm̄ opozuit q̄
 efione filia laomedōtis mōftris marinis de-
 uorāda daretur. et fup rupē deuorāda a be-
 luis ligaretur. f̄ laomedon cū p̄miffet her-
 culi equos v̄to veloziores et cādidozes f̄
 filiā a monftris liberaret. et cū hercules h̄ fe-
 cifset. negauit laomedon p̄miffum. q̄re her-
 cules occulit troyā ingredies ipam deftru-
 rit. laomedōtē bis p̄iunū occidit. et efionem
 ibelamont focio fuo. p̄ p̄mio vroz̄z dedit.
Sic hodie hoies q̄n̄ indigēt auxilio dei vel
 hoim̄ folēt multa p̄mittere. f̄ q̄n̄ negocia eo-
 rum facta funt et ab anguftijs liberari. nihil
 volūt foluere. q̄ propter deus et mūdus ipos
 foler q̄n̄ ingros affiger. eccl̄. xxx. **D**onec ac-
 cipiat̄ ofcutatur man⁹ dñs. et in p̄miffio-
 bus hūiliat̄ vocē fuā. f̄ in tpe reddidit̄ po-

ftulabit̄ tempus vt loquatur verba tedij.

Queritur vtz maior fit obligatio iura-
 menti vl voti. **R**ñdet f̄ncus t̄bo. f̄cda f̄cde
 q. lxxxviiij. **V**otū ex fua rōne magis ē obli-
 gatorū. nā obligatō voti caufatur ex fide-
 litate quā deo debem⁹. f̄. vt ei p̄miffi⁹ folua-
 mus. obligatio autē iuramenti caufatur ex re-
 uerētia quā debemus ei ex qua tenemur q̄
 verifcemus illud qd̄ per nomen eius p̄mit-
 tim⁹. **O**mnis autē infidelitas inuenerētia cō-
 tinet. f̄cō nō conuertitur. videtur em̄ infide-
 litas f̄b̄iecti ad dñm̄ efle maxima inuenerētia
 et ideo votum ex fua rōne magis est obli-
 gatorū q̄ iuramentū. **S**ecūda infidelitas
 cōmittitur in cōmiffione. f̄ap̄c̄. xiiij. **D**ia-
 cōmixta funt fanguis | bonuicidij | iurij |
 fictio | corruptio et infidelitas. **S**icut nāq;
 difficile ē aliquē cū igne laborar et ab igne
 quādoq; h̄ ledi. fic certe raro accidit aliquē
 in aliena f̄b̄ftātia f̄bi cōmiffa fideliter opa-
 ri f̄ne lefione infidelitatis. quare lū. xij. de.
Quifputas ē fidelis difp̄ciator. **U**bi
 tar em̄ hic difficultatem. q. d. q̄rarius est ille
 difp̄ciator qui f̄b̄ftātia dñi fideliter f̄ne
 lucro et comodo p̄uato exp̄dat. **S**ūt nāq;
 q̄ difp̄ciatorū f̄ue fuoz̄ infidelij multa ge-
 nera. **P**rimū est q̄n̄uidā fuoz̄ et ancillam
 qui f̄ nō p̄enti funt de p̄cio cōducōis f̄bi
 iux̄ c̄ftimatiōez p̄p̄riā v̄fup̄at̄ de bonis do-
 mioꝝ recuperatōez. h̄ nō lz et f̄unū ē. q̄ talis
 v̄fup̄atio est. cōreeratio rei aliene ignorāte
 dño cōtra fuā volūtātē. **S**ecūda gen⁹ ē imoz̄
 et curatoꝝ. **H**i f̄b̄ colore cōferuād̄ res pu-
 pilloꝝ et viduaz̄ bona eoz̄ f̄fufcipiūt. et in f̄-
 nem p̄p̄ue vtilitatis his negociaūt: vtilita-
 tem autē que pupillis vel viduis iufte debē-
 tur f̄bi retinent. nec eis aliquid lucri p̄tra-
 p̄t. **C**ōfimiles etiā funt p̄curatores eccl̄e-
 fiaū et monafteioꝝ. etiā collectores fifca: et
 cōmuniter omnes plus p̄uati bonū et p̄-
 p̄rium comodū querunt q̄ reip̄ublice v̄tili-
 tatem. **E**t hec est caufa potiffima q̄re cōmu-
 nitates vel cōgregatiōes cuiufcūq; cōducōis
 decrefcunt. et officiales vel difp̄ciatores ha-
 rum crefcūt et outātur. **U**bi plato. **O**pulētia
 p̄uata ē rei publice egeftas. **U**bi augu. de
 ci. dei. li. v. n̄narat de luno valerio cōfule q̄
 in officio fuo p̄ fidelitatē romā multū dita-
 bat. obli⁹ p̄p̄riū comodi bicianū p̄ publica
 re laborabat q̄ ad paupertatem ei inopia ve-
 niens: nūmis a p̄p̄lo collectis f̄ p̄licio aut.

Pro honore em et gloria habebat. quoniam in officio republicae eleuabatur. et seipsum non de alienis bonis ditatos cognoscebat. **T**alis dispensator fidelis erat etiam ioseph. de quo habet gen. xli. Cui cum rex egypti et terram suam committeret fidelis fuit. et in tribus fidelitatem suam ostendit. Primo dominum suum amonuit et utile consilium protulit sue prudentie. Secundo uxorem eius tangere noluit sed potius in carcerem sub spe elemosine. Tertio ipse fertilitatis et abundantie fruges tene congregauit. et post adueniēte sterilitate dispensauit propter prudentiam. **O** si hec in aribilibet seruaretur: quanta salus pax et concordia partibus et denubus succresceret. Nam ino famuli dominus dissuadet bene agere. non veretur coniuges separe. commiscetur uxoribus ancillis et filiabus et dominorum fraudulenter rebus. De illis suis infidelibus dicit luc. xij. In die quae non sperat et hora quae nescit diuidet eum. scilicet dominus per mortem ab electis. praeterquam eius. id est. animam ponet. id est. dānet cum infidelibus. scilicet. demonijs. **S**ed quid de terro. dico certe quod de partibus foris utilissimum: factum est per fraudulentiam pessimum dispensatores seu collectores frugum sumi committunt rigatterij non attendentes utilitatem commutatis. sed faciunt sterilitatem gnerijs et cellarijs. Nam ut ait augustinus. xij. de uim. c. iij. Omnes uolunt uile emere et care vendere. inuoduct ibi facitissimam uerbaturā cuiusdam muni dicit centis in theatro se scire quod uellent omnes. et cum die constituto consuecit magna multitudo silens omnibus et suspensis dixisse prohibetur uile uulns emere. et care uedere. quod omnes inuenerunt in suis consciētijs. et quod licet est quod multe fraudulente in mercatorum commutatur et per plures defraudatur. **S**ed quoniam an liceat alicui negociando carum aliquid uedere quod emat. Respondet alex. in sum. quod negociari est commutatio rerum insistere. Commutatio uero rerum est duplex ut dicit philosophus. id est. pol. Una est quae pertinet ad yconomicos uel politicos homines cuiusdam rerum necessarijs. ad uitam domui uel ciuitati solum utilitatem. et hec est laudabilis. quae dicitur naturali necessitati. Alia uero uulnabilis. quae quoniam est de se deseruit cupiditati lucrat. lucrum in quod est talis negociationis finis: orationem potest ad aliquem finem necessarium uel etiam honestum et sic negociatio licita redderet: ut quod quis lucrum moderatum negociando querit. ordiat ad uicium domus inueteratorem. uel etiam pauperum subueniendum. uel etiam cum quis intendit negociationem

propter publicam utilitatem. ne. scilicet. necessaria ad uitam propria desint. et lucrum constituit non quasi si nem sed quasi laboris stipendium. **S**i quis etiam aliquid pro se emat et postea propter aliquam causam uideat licite potest id carum uedere. uel quod illud meliorauit. uel quod pro rebus est mutatis finibus sita loci et uel temporis. uel propter periculum cui se exponit: et labore quem habet in transferendo rem de loco ad locum. **S**ed obijciat. quod christus. super matth. xxi. dicit. Quicumque rem comparat ut integrā et immutatā uedendo lucrif. ille est mercator qui de templo dei eijciat. Respondet alex. quod faciendum est ius in hac quod dicit rex integrā et immutatā. et hoc quod dicit lucrif. loquitur enim de illo negociatore qui in negociando intendit lucrum tantum finem ultimum. et cupit sine labore et solitudine ex auaritia diuitias congregare. unde predicum uerbum non habet locum in eo qui negociatur propter propriam necessitatem. uel reipublice utilitatem. uel proximi pietatem. nec etiam in eo qui uendit rem immutatam quantum ad substantiam. mutatam tamen quantum ad locum. quia talis ratio lae bonus uel periculi licite potest querere mercedem. nec etiam in eo qui in emendo consuecit rat empti rei periculum in suando. quia potest deteriorari uel cremari. uel furto perditum. licet enim potest mercedem querere ratione incertitudinis ueniens futuri et susceptionis periculi. unde in emendo non est certus ut integrā et immutatam uendendo lucrif. **O**bijciatur uerum quod super illud psalmus. quoniam non cognoui literaturā. dicitur. dicitur. quod negociatio est uilium commutatio. et distrabere carum. quod christus reprobauit dum hoc faciētes de templo eiecit. inia eius est ibi. Respondet ad hoc alex. quod intelligit de his diuitibus cupidis qui si totum forum rerum uenaliū accipiunt: ut postea ad libitum suum carum uideat quod in foro uideatur. et hoc faciunt de finem et alijs rebus humane uite necessarijs. Tales enim sunt deo abominabiles et exemplo christi essent ab ecclesia eijcendi. **P**redictis omnibus consonat ibo. in lum. **A**d hoc nota fuit ray. quod illi qui tempore messium bladum. uel qui tempore uindemie uinum emunt uilius et uident carum commutunt peccatum et inuicem lucrum. et hoc ut postea dicit. intelligit de illis qui hoc faciunt nulla pensata necessitate uel utilitate: sed ex sola cupiditate. **T**ertio infidelitas committit in omni ioc. et hoc potest in rethone rerum iniuste oblatam. uel enim retho

totaliter omittitur vel infideliter impletur.
Est enim restitutio actus iustitie commutatio-
 ue p que q̄s aliquē iterato statuit i possessi-
 onem v̄l dñum rei sue. et ita antē dicit ibi eq̄litas
 iustitie fm rep̄satiōem rei ad rem. q̄ per
 tinet ad iustitiā et cōmutatiōem ad quē actū
 om̄s tenentur. quilibet em̄ tenetur ad restitui-
 tiōem rei ablata iuste. **U**n̄ augu. epla. ij.
 ad macedonē. et b̄. xiiij. q. vi. c. i. Non dicitur
 mittitur p̄ctm̄ nisi restituatur ablatū. si resti-
 tuti p̄t. bec augu. **E**t si nō p̄t idem restitui
 d̄z restitutiō fieri eq̄ualē si sit possibile. c̄.
 ne lite pen. aliqd̄ inno. ecclia. **S**i vero eq̄-
 ualēs reddi nō p̄t: tenetur q̄ dānū intulit
 restituere qd̄ p̄t ad arbitriū bonoz viroz.
S̄ q̄ritur v̄z dānificās aliū in bonis cor-
 poris teneatur ad restitōem. **R**̄ndeo fm̄ scotū
 li. iij. di. xv. dānificās aliū in corpe. aut in-
 fert vltimū dānū. s. mortē. aut aliqd̄ dānū
 circa vltimū. et hoc dupl̄. vel irremediabile
 vt in mutilatiōe. aut remediabile vt in vul-
 neratiōe. v̄l in alia lesiōe curabili. **S**i in mu-
 tilatiōe hoc p̄t esse dupl̄. vel qz ē enoz-
 mis q̄ ex toto ipedit aliqūe actū hūanū qui
 cōpeteret homini fm̄ illā p̄ez amputatā. vt
 in amputatiōe manū dextere: auferur oino ac-
 tus hūanus natus cōp̄tēre fm̄ illā manū.
 vel nō est enoznis. i. nō impediēs actū hū-
 anū. vt est amputatio digiti vel alicui⁹ p̄is
 eius. **D**e istis omnib⁹ dānis videndū. p̄io
 qd̄ possit iuste statui. sc̄do qd̄ statuitur. **D**e
 p̄io dicitur doc. q̄ si statueretur lex taliōis in
 oib⁹ istis dānis: iusta eēt. qz nō est facile vt
 p̄ tali dāno illato fiat recōpensatiō eq̄lis p̄r
 aliq̄ bona fortune. qz nō eq̄pollēt. **D**e sc̄do
 dicitur q̄ p̄ p̄mo dāno et magis. s. vite abla-
 tiōe. negligenter i mltis coit̄tib⁹ statuta est
 lex taliōis vt b̄t̄c̄da moriatur. et rōnabili-
 ter. qz hoc n̄ solū p̄p̄t̄t legi moysayce et rōn-
 natural: s̄ etiā approbatū est et p̄sumāū in
 lege euāgēlica a x̄po. math. xxvi. **O**is qui
 gladio occidit: gladio p̄bit. **E**t p̄ p̄ns vbi
 lex tal de vita reddēda p̄ vita statuta ē. ius-
 te statuta ē. et d̄z hō p̄nēter soluere illā. qz
 si aliq̄s occidisset bouē vel canē p̄m̄: nō
 absolueretur sine restitutiōe. tenetur ḡ magis
 ad restitōem sp̄ualem faciendā eq̄pollentē vi-
 te quā abstulit. sicut p̄t esse eq̄ualētia in ta-
 lib⁹. nec hoc solū. s̄ si interfec̄t iustitabat ali-
 quos: puta patrem vel matrē. vel p̄mos.
 tenetur interficiēs omnib⁹ illis ad tantā re-

stitutionem quam eis abstulit per inter-
 fectionem illius persone. **E**t qz vix possit a-
 liq̄s digne recōp̄sare p̄ actiōes illud qd̄ ab-
 stulit b̄t̄c̄da. id̄ expediret simpliciter aie cu-
 iuslibz tal̄ p̄soluer̄ p̄ passiōes volūtarias v̄l
 p̄nēter susceptas: vt sc̄z occideretur p̄ hō i-
 cidio. **E**t id̄ opt̄e p̄uisz est p̄t̄t̄: vbi sta-
 tutur lex taliōis in cā b̄t̄c̄dij. **D**e alia dā-
 nificatiōe enozni. s. mutilatiōe et nō enozni
 p̄ter in ecclesia non est statuta restitutio nisi
 pecuniaria. et illa debet correspondere nō
 solū damno qd̄ quis incurrit per mutilati-
 nē. p̄ toto tpe futuro quo vsur⁹ erat mēbro
 absciso. s̄ etiā exp̄nsis appositis in curatiōe
 et v̄lra placatiōem ipsius lesi afflicti: que re-
 quireretur etiā si nō esset talis mutilatio. et
 cōsolatiōem ipsius sic afflicti. qz perpetua de-
 solatio est sibi de tali mutilatiōe. **P**lus em̄
 p̄deranda est mutilatio paup̄is q̄ diuitis.
 qz magis indigebat p̄re abs̄cisa ad victū ne-
 cessariū conquerendum. **E**t ideo plus fuit
 fer̄ vsus parte illa ad necessaria procuranda
 licet ex alia parte sit alia conditio p̄ponde-
 rans. s. dignitas persone. sed hoc parum est
 respectu p̄ime conditiōis. **D**e cōm̄ta. sco-
 tus. **S**i vero percussus mortuus vel mu-
 tilatus non fuerit in lecto m̄ iacuerit: opera-
 tiones eius amissas et exp̄sas in medicos
 et medicinas. restituet qui percussit. c̄. de in-
 iurijs. c. i. **Q**uod d̄ dānificatiōe aliū
 in bonis aie. **D**ico q̄ mltomagis teneat ad
 restitōem q̄ dānificās in bonis corporis vel in
 bonis ext̄riorib⁹. qz bona anime sunt mul-
 to meliora illis. vi. q. i. sunt plurimi. **M**ul-
 tum damna morum distant a dānis reni tē-
 poraliū. **N**ullus em̄ dānificare potest in bo-
 nis anime nisi dispositiue. s. cum inclinādo
 verbo vel exēplo ad peccandū. et id̄ etiā tē-
 net ad restituendū q̄ntū p̄t. euz disponēdo
 ad bonū bono exēplo v̄l verbo. p̄ eo orādo
 vel oratiōes p̄ eo impetrādo. s̄ dānificās
 aliū in fama quō d̄z restituere. **S**i
 tus. tripliciter p̄t aliquis aliqūe diffamare
Uno mō falsum crimen imponendo. sic de-
 bet restituere famam simpliciter retractando
 verbum suum vel quod sibi imposuit. quia
 al̄s nō seruat iustitiā in reddendo proximo
 qd̄ suū ē. **S**c̄do mō verū occultū: nō sua-
 to ordie iuris. s. i publico p̄ponēdo. sic non
 tenetur retractare verbum suū quod p̄ponit
 in publico. quia hoc faciendū mētur

tamen sciat illud quod proposuit esse verū, et non teneatur mentiri, propter quodcumque bonū reddēdū alteri: s̄ teneat alio mō licite reddere sibi famā, puta p̄ huiusmōdi verba non credatis eū esse talē male sibi dixi vel fauere q̄ nō seruato ordine iuris, p̄p̄o in eū i publico qd̄ nō est verū publicū, et illa p̄uano, s̄ si reputetis eū eē talē bona ē, q̄ q̄z p̄sumēdus est bon⁹ donec p̄bet̄ p̄uū, et de sauit, in ordi, facti, capti, vincto. Tercio mō vey crimen, s̄ occultū sibi in publico impositū negādo, q̄ negās in hoc notat imponēte de calūnia, ille sibi non teneatur retrahere negationē suā q̄ negauit in publico vey sibi crimē impositū, q̄ nō teneatur aliq̄s statim i iudicio p̄fiteri se reū nōdū p̄uā, in teneat per q̄dā vba sobria sicut dicitur est in .ij. articulo restituere famā illi accusanti: quē inducite notant de calūnia, dicendo nō habeatis eū pro calūniatore, quia forte habuit bonam intentionē in pponendo, vel forte credebat posse probare intentū suū et deceptus est.

Seria tertia post palmarum.

Domine demō

strasti mihi et cognoui, b̄iere, xi. **Q**uidem⁹ inferiora a superioribus illuīari, sol nāq̄ oīa de die illuīat. **I**ō vi. tēp̄o cor̄ p̄s̄ dic̄, dies ē laīd̄ sol sup̄ terrā et hō s̄ratus sapiēs illuīat scia ignorantē, iō nesciētū scīs, et errātū nō errās recta rōne p̄ponit, di. xxxvij. c. q̄uis, sic enāz superiores āgeli inferiores illuīant. **U**n̄ egidi⁹ de cognitōe āgeloz, q. xiiij. dic̄, q̄ superiores āgeli inferiores r̄ducūt deū faciēdo eos aliquos effectū, coḡscēt quos p̄u⁹ nō cognouerūt. **S**icut q̄n̄ vnus hō docet alium, p̄ponit ei ali⁹ quos effectū et facit ip̄m eos cognoscere in illa eadē cā in q̄ ip̄e cognoscit. **S**ic āgel⁹ superior, p̄pter nimis p̄picat lumē gl̄ie d̄i illūmīari immediate ab ip̄o deo, q̄ ip̄i per lumē qd̄ h̄nt vidēt in deo multos effectū futuros in ip̄o deo quos āgeli inferiores p̄ lumē qd̄ h̄nt debili⁹ videre nō p̄nt. **E**t iō āgeli superiores p̄ponūt inferiorib⁹ effectū illos quos ip̄i in deo vidēt. **T**alib⁹ igit̄ effectū sic p̄positius forūficat̄ cor̄ lumē p̄ auxiliū superior, et incipiunt videre in deo effectū illos quos p̄u⁹ nō viderūt. **S**z q̄ris, possz ne de⁹ āgelos inferiores immediate sine āgel⁹ superiorib⁹ illuīar. **D**icit egidi⁹ q̄ sic si yeller, s̄ de⁹

vult ordinarissime agere, et iō vult inferiores angelos reducere in seipsum per superiores, q̄ lex diuinitatis ē s̄m dyonisiū inferiora in sup̄ma p̄ media reducere. **V**ult em̄ ex sua benignitate nō indigētia vt angeli non sint ociosi: s̄ vt h̄nt actiōz aliquā ad sua inferiora inferiores reducēdo in eū, sic cū x̄ps̄ dei filius s̄m hūanitatē deo fuerit inferior, de⁹ cui oīa certa sunt, ff. de iudicijs, l. et si restituit s̄, vltio, cū de futuris malis ab instān p̄ceptiōis informauit q̄ pati debuit, qd̄ exprimit p̄p̄ha in p̄sona x̄pi, dicēs, 2c. **Q**ueritur, an anima x̄pi cognoscat omnia q̄ cognoscat verbum. **E**t videt̄ q̄ sic. **N**am aīa x̄pi beata habuit sp̄ritū non ad mensurā s̄m qd̄ d̄i, i. iob. iij, s̄ ip̄s̄ ē ad cognoscēdū sine mēsurā. **E**t si hoc: s̄ deus illi aīe n̄bil celat. **C**ognoscat ḡ oīa in verbo que cognoscat deus. **C**ōtra augu. in. xi. de ciu. dei. **Q**uēqd̄ sc̄i: sc̄i enus cōprehēdēde finit̄, s̄ anima x̄pi cū infinita n̄ p̄t p̄phēdere infinita: ita q̄ illa infinita sunt sibi finita, q̄ ip̄osibile ē infinitū eē finitū finito, s̄ verbū eternū cognoscat infinita sicut sibi finita, ḡ impossibile est q̄ anima x̄pi omnia cognoscat in verbo q̄ cognoscat ip̄m verbū. **A**d illā questōem, p̄pter sui difficultatem a diuersis diuersimode m̄deur. **S**ed emissis diuersoz doctorū m̄tionibus, dico s̄m bonauē, sup̄ mḡm di. xiiij. iertij. q̄ cōtingit aliquid cognoscat agnitione bi. uali et cognitōe acauali sine cognitōe q̄ ē sic sc̄a et cognitōne que est sicut cōsiderare. **S**ic ergo loquimur de cognitōne quantum ad acūz considerationis sic dicēdum est q̄ aīa x̄pi nunq̄ tot cognoscat quot ip̄m verbū. **P**er nullam em̄ gloriā potest a deo subleuari et aīa, vt simul et in acū iudicet de infinitis cum hoc infinite sit vnitatis. **S**i vero loquamur de cognitōne habituali: sic concedi potest q̄ sc̄i omnia que cognoscat ip̄m verbum sibi vnitatis. **E**t hoc patet sic, quia cum anima christi cognoscat ip̄m verbū habuit gloriozo ita perfecte q̄ non potest ip̄m perfecte cognoscere, et ip̄m verbū eternum promptam habeat voluntatem ad aperendum illi anime omnia que in ip̄o reuolunt, nec aliquid in ip̄o reuolunt quod non sit natum cognoscat ab aīa x̄pi: h̄z aliqd̄ quo facilis est ad cognoscendū oīa q̄ verou cognoscat, et huiusmōdi signū est, q̄ ad h̄ p̄ cognoscat aliqd̄ qd̄ verbū cognoscat que